

פעולה על אחדות, כוח של קבוצה לעילוי נשמת עברי דיקשטיין וימנו זלקה הקשורה לספירת העומר:

מטרת הפעולה:

להעלות מודעות על כוחנו כקבוצה כשאנו פועלים יחד בשיתוף פעולה מתוך אחדות.

מהלך הפעולה:

משחקים 3 משחקים שכל אחד מהם מעביר מסר ולאחר כל משחק השבט יקבל חלק מפאזל שבסוף הפעולה כשיהיה בידם את כל החלקים יוכלו להרכיב את הפאזל ולגלות את המשפט המסתתר מאחוריו.

-משחק ראשון:

חתול ועכבר- כל השבט עומד במעגל כשביפנים עומד ילד שהוא העכבר ומבחוץ עומד ילד בתפקיד החתול.

מטרת החתול- לתפוס את העכבר.

מטרת הקבוצה- למנוע מהחתול להיכנס למעגל ולהגיע אל העכבר .

מטרת העכבר- לא להיתפס.

המסר שנובע מהמשחק- כוח של קבוצה, ברגע שאחד מהשבט מפרק את המעגל לא שווה כמה האחרים יתאמצו החתול יוכל להגיע אל העכבר בקלות וכאן אפשר לראות כמה כל אחד חשוב וכמה כוח יש לנו כקבוצה.

-משחק שני:

מעגל חוץ פנים- כל השבט עומד במעגל כאשר הם עומדים הפוך (הפנים של הגוף פונים כלפי חוץ המעגל) ומטרת הקבוצה להתהפך למצב שבו הפנים שלהם פונים כלפי פנים (מעגל רגיל) בלי לעזוב את הידיים אחד של השני.

המסר שנובע מהמשחק- שיתוף פעולה, אם הם לא יעבדו כקבוצה ויפעלו ויחשבו יחד בכדי להגיע לפתרון- הם לא יצליחו.

-משחק שלישי:

סיטואציות- מצורף קובץ של סיטואציות לגילאים קטנים וסיטואציות לגילאים גדולים יותר, תעלו את הסיטואציות לדיון שכל אחד יגיד מה הוא היה עושה אם היה נקלע למצב כזה.

המסר שנובע מהמשחק- ראיית האחר, הסיטואציות מעלות רגעים בחיים שדורשות ראיית האחר ולפעמים לתת קצת לאחר על חשבוננו.

לסיום-

לאחר שקיבלו את שלושת החלקים של הפאזל הם יוכלו להרכיב אותו ולגלות את המשפט של עיברי דיקשטיין המדבר על אחדות.

מצורף המכתב של עברי והסיפור של ימנו, תבחרו בשיקול דעת מה מתאים לגיל של השבט שלכם מתוך המכתב והסיפור.

בהצלחה! בנות כיתה י' אולפנת עפרה!)

לפני המכתב של עברי קצת לספר את הרקע שלו ומי הוא היה-

עברי דיקשטיין, סגן חטיבת גולני בן צופיה ואילן
נפל בקרב בלבנון ביום י"ג בחשון תשפ"ה 14.11.2024
בן 21 בנופלו.

הותיר אחריו את אשתו מרים, הוריו אילן וצופיה וחמש אחיות- אמנה, תמר, אחינעם, קמה ויעלה.
במהלך שנות התיכון, הוא התחיל להעלות על הכתב מחשבות על עצמו ועל דרכו בחיים.
הוא חקר איך הוא יכול לפתח את אישיותו ולסלול לעצמו את נתיבו.
"הייתי משפר בעצמי: ענוה טהורה ומזוקקת. חיזוק והתעלות בכל התחומים",
הוא כותב על פתק בגיל התיכון, ובפתק אחר:
"הייתי רוצה לשנות בעולם, שיהיה אהבת חינוך, בלי אינטרסים בין אדם לחברו".
עברי הוביל את צוות נחשון של בני עקיבא. הוא הגה, תכנן וכתב את תוכנית "חולמים יחד",
שמטרתה חיזוק האחדות בעם ישראל. עברי חלם שהתוכנית תתפשט בכל הארץ, וכך כתב:
"זה רק ההתחלה, אפשר לעוף עם רעיונות מטרופים לאן שנרצה ובאיזה דרך שנבחר...
זה בידיים שלנו, ניקח את זה למקום הכי גבוה שאפשר!" בנוסף, אחד הנושאים שהעסיקו את עברי
במהלך השירות הצבאי שלו, הוא הקרע ההולך ונפער בעם.
האווירה הציבורית הקשה, שאליה נחשף בתקשורת כאבה לו במיוחד.
באחת היציאות הבייתה ישב וכתב מכתב ארוך, אותו פרסם:

המכתב של עברי:

"אהלן אחי, היי אחותי, אנחנו לא מכירים, אבל אנחנו אחים. רציתי לשתף אותך, במתחולל בתוכי
בימים אלו. ימים שרוחות משתוללות, גלים מתנפצים, ימים של פירוד, של מלחמת אחים ושנאה
בתוך עמינו. אז קצת עלי, אני חייל, שמי לא משנה, וגם מקום מגורי לא רלוונטי, צבע העור שלי
גם לא מעניין, המין שלי לא קריטי, ובטח שעמדת הפוליטית לא תוסיף לנושא, בקיצור, אני יהודי
אזרח ישראל ובנוסף, אני חייל בצבא ההגנה לישראל.

רבים כמוני, בעבר ובהווה, בחרנו להתגייס לצבא, בשביל להגן על הבית, על המשפחה. בלב
כולנו אותה התחושה, שליחות. בתחילת חיינו הבוגרים, אנחנו בוחרים לתת מעצמנו, וכמו
קודמנו, כך אנו, מתייצבים למען הבית. לפני תקופה, עמדתי נרגש בכותל המערבי ואמרתי את
שאמרו לפני, הנני נשבע... לקבל על עצמי ללא תנאי וללא סייג עול משמעתו של צבא ההגנה
לישראל ולהקדיש את כל כוחותיי ואף להקריב את חיי להגנת המולדת ולחירות ישראל
בקיצור, בימים אלו, שבכל יציאה הביתה הכבישים חסומים, הוויכוחים בבית לא פוסקים,
התקשורת מלאה בכותרות, ואנחנו החיילים שחיים בתוך בועה שנקראת צה"ל, מעכלים לאט
יותר את המצב, מנסים להבין מה משתולל בחוץ, כי בתוכנו שקט, אצלנו כל רגע ורגע ביום
מוקדש למען המולדת, גם אם לא מדברים את זה, אנחנו חיים את זה יום יום. יש אצלנו אנשים
מגוונים, מהצפון, מהמרכז, מהפריפריה, דוסיים, כופרים, שמאלנים, ימניים, חרדים ועולים
חדשים, אבל אין שיח על המתרחש במדינתנו, לא חלילה כי אנחנו מנותקים או מרגישים פחות
שייכים, אלא כי אנו מבינים שאנו עוסקים בקודש הקודשים ולשם לא תיכנס רוח זרה, שתרפה
ידינו מלעסוק במלחמה ובאימונים לקראתה
כשתשמע הפקודה קדימה הסתער, נקום יחדיו, אחד מקרית ארבע, אחד מהרצליה, אחד מניו
יורק, ואחד מנתיבות, ונסתער ביישור קו, בלי שום שיקול אישי. תדעו משהו, בתור אנשים שחיים
יחד 24/7 ושלא מדברים פוליטיקה, רב המאחד על המפריד, וגם שיש פערים, חוסר הסכמה
ומאבק, יש לכולנו פנים שכדאי להראות אותם, לכולנו יש ארץ אחת, ההיסטוריה לימדה
אותנו בכאב עצום, שלעם היהודי יש מקום אחד לחיות בו, גם שיש פה קשיים עצומים ובעיות
קשות, זה הבית, ושקשה, ההורים לא עוזבים את הילד שלהם, ואחים לא מפסיקים לדבר, הם
קצת רבים, אבל חוזרים ומתחבקים

אז אני, חייל, שאעשה כל שמדינת ישראל תדרוש ממני ואף אמסור את חיי, ללא סייג, דורש מכם, אחים אנחנו, התביעה הזאת נדרשת, אל תוותרו על האמת שלכם, אבל אל תשכחו מי אתם, למה אתם שייכים, ותזכרו, יש לנו ארץ יפה, פורחת, אנשים נהדרים, אנחנו יודעים את זה הכי טוב, אנחנו דורכים בכל חלק בה, זוחלים בה ומרגישים אותה היטב, והאנשים, אתם לא מבינים מה אתם מפספסים, תפסיקו לקלקל וללכלך, כולנו טובים, הפנים היפות של החברה הישראלית זה אתם. אז תסמכו עלינו, אנחנו ננצח בכל מפגש עם האויב, בחירום ובשגרה, גם במחיר חיינו, ואתם, תחיו בשלום, תאהבו, כולנו אחים. אז אני, חייל פשוט, בשם אחיי לנשק, זועק אליכם, אין לי ארץ אחרת גם אם אדמתי בוערת"

-הסיפור של ימנו:

בערב יום העצמאות, ימנו בנימין זלקה ז"ל, בן 21, עבד במשמרת בפיצרייה. במהלך העבודה, הוא ביקש מנערים להפסיק לרסס ספריי שלג בתוך המקום. זו הייתה בקשה פשוטה, אך במקום שהנערים יקבלו את הבקשה וייקחו את הכוח שלהם כקבוצה למקום חיובי ומוביל לטוב ויפסיקו, הם בחרו להשתמש בכוח שלהם למקום רע שהוביל לאלומות קשה ולרצח של ימינו זלקה זיכרונו לברכה.

מוזמנים להקריא את זה בסוף ולקשר בין כל הדברים שבפעולה-

לפעמים אנו נוטים להסתכל על הסיפור של תלמידי רבי עקיבא כמשהו שזוכרים אותו אך רחוק מהמציאות שלנו כיום, ובסיפור של ימנו זלקה אנו רואים שלצערנו גם היום אנו רואים את החורבן שנאת חינם מביאה איתה לעולם והינה אנחנו מתוך הבקשה של עיברי וספירת הימים האלו מבקשים ושואפים לשינוי החברה שלנו, לראות איפה זה פוגש אותנו בסוף ביום יום בדברים הקטנים, בסוף זה מתחיל ממנו ועלינו לעצור את זה כאן. שנזכה.

נספח א- פאזל (לגבי קובץ זה, יש להדפיס בדו צדדי- היפוך בצד הקצר.)

(מצד אחד מראים אחרי כל משחק מה לוקחים ממנו, מצד שני אחרי כל המשחקים והמסר מראים מה הפאזל יוצר מהצד השני שלו)

כוחה של קבוצה

שיתוף פעולה

ראיית האחר

אֵלֵינוּ, אֵלֵינוּ,

”אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ,

כֹּלֵנוּ אֵלֵינוּ!”

(דברי זקלמן הי"ד)

סיטואציות בחיי היום יום - ראיית

האחר

שבטים קטנים:

·את רואה ילדה מהכיתה השנייה

בוכה

בפינה, תגשי אלייה?

·אתן משחקות בגומי ויש מישהי

שרוצה להצטרף וחברות שלך

לא מרשות לה, מה תעשי?

התחלקתם לזוגות בכיתה ואת
בזוג עם חברה שלך אבל את
רואה שיש מישהי לבד והיא לא
חברה שלך, מה תעשי?

· הילדה שיושבת לידך שכחה
להביא את האוכל שלה, תחלקי
איתה את שלך?

שבטים גדולים:

• את שומעת בנות מלכלכות
על מישהי מהכיתה שלך
דברים לא יפים מה תעשי?

• את רואה חבורה של ילדים
קטנים מרביצים לילד אחד,
מה תעשי?

· יש שבת שכבה והתחלקתם
לחדרים אבל יש שתי בנות
שאין להם חדר, מה תעשי?

· את נמצאת בתחנת אוטבוס
ורואה בן אדם שנתקע ונגמר
לו הכסף ברב קו, מה תעשי?